

Benim Eylül'üm

– HayrettinYazcı · 09 Eylül 2009

Her eylül kaç dal düşer ve kaç gonca kırılır,
Paramparça yüreğim, tam ortadan yarılr !

Ağzımda acı tortu,veda demekti eylül,
Düşerken yakamızdan, sarı ve solgun bir gül...

Takvimlere bakamam,yine eylül mü diye,
Bir zakkumla gelirler, uzatırlar gül diye...

Kaç ney'de üflendim ben, içli,yanık kamiştım;
Yine eylöldü zaman, dönüp bakamamıştım !...

Sararan yapraklarla, ruhum dalgalanıyor,
Düşmek üzereyim ben, bak dörtyanım kanıyor!...

Çok diplerde vururken,gönlümüzün sevinci!
Geçti devrin diyorlar, dizemezsin sen,inci...

Bunu şimdi anladım,düşmek demekti eylül;
Dörtbir yanım tarumar,savruluyor onca gül!...

Öptüğüm gonca gülde, arıyorum adımı,
Her düşüş kaya gibi, kırarken inadımı!...

Direnme! Anlamı yok, aralar kış kapıyı;
Vururken sert dalgalar, düşersin kıyı kıyı...

Birgün eteklerini,toplarken,göl ve deniz,
Sarı, silik bir adla, görünür kimliğimiz !...

Ben artık bir ümmiyim, yok okumam,ne yazmam;
Artık bitiyor gücüm, üflesen dayanamam !...

Asla acımadılar, bak zalimce, kıyarken!
Hayat, ince ve sessiz, ellerimden kayarken...

Nasıl olsa göründü, denizin,gölün dibi;
Şimdi gel, ya dağ gibi, yada keskin çığ gibi!...